

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

den 19 september 2006 *

I mål T-166/01,

Lucchini SpA, Brescia (Italien), företrätt av advokaterna G. Vezzoli och G. Belotti,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuzschitz och V. Di Bucci, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut 2001/466/EKSG av den 21 december 2000, till den del det statliga stöd på 13,5 miljarder ITL (6,98 miljoner euro) som Italien planerar att genomföra till förmån för stålföretaget Lucchini SpA förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden (EGT L 163, 2001, s. 24),

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 18 mars 2004,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Av artikel 4 KS framgår följande:

”Följande åtgärder är oförenliga med den gemensamma marknaden för kol och stål och skall därför upphävas och förbjudas inom gemenskapen på det sätt som anges i detta fördrag:

...

- c) Subventioner eller statliga stödåtgärder eller särskilda pålagor som ålagts av staterna oavsett i vilken form det sker,

...”

A — *Regelverket för stöd till stålindustrin*

- 2 Kommissionen grundade sig på bestämmelserna i artikel 95 i EKSG-fördraget när den, i syfte att bemöta de krav som omstruktureringen av stålindustrin ställde, från början av 1980-talet införde ett gemenskapsrättsligt system som tillät att stålindustrin beviljades statligt stöd i ett begränsat antal fall. Detta system har successivt anpassats för att bemöta stålindustrins konjunkturanknutna svårigheter. Den rad av beslut som fattats härvidlag benämns regelverken för stöd till stålindustrin.
- 3 Kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (EGT L 338, s. 42) (nedan kallat regelverket), utgör det sjätte regelverket för stöd till stålindustrin. Detta regelverk var tillämpligt från och med den 1 januari 1997 till och med den 22 juli 2002. I regelverket definieras villkoren för att stöd till stålindustrin som finansierats av medlemsstaterna eller deras regionala eller lokala myndigheter eller genom statliga medel skall kunna anses vara förenliga med en väl fungerande gemensam marknad.

4 I artikel 1 i regelverket anges följande:

"1. Stöd till stålindustrin ... som finansierats av medlemsstaterna ... får ... betraktas som gemenskapsstöd och därmed [som] förenligt med en väl fungerande gemensam marknad endast om det uppfyller kraven i artiklarna 2 till 5.

...

3. Stöd som omfattas av bestämmelserna i detta beslut får beviljas endast efter det att de förfaranden som föreskrivs i artikel 6 har tillämpats ..."

5 Av artikel 3 i regelverket, med rubriken "Stöd till miljöskyddsåtgärder", framgår följande:

"Stöd till miljöskyddsåtgärder får anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det överensstämmer med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, offentliggjorda i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 72 av den 10 mars 1994, så som de enligt kriterierna i bilagan till detta beslut tillämpas på den stålindustri som omfattas av Europeiska kol- och stålgemenskapen."

- 6 Artikel 6 i regelverket har rubriken "Förfarande", och i artikel 6.1 och 6.2 anges att kommissionen skall underrättas om alla planer att bevilja stöd och om alla planer på att överföra statliga medel till stålföretag, för att den skall kunna undersöka om de är förenliga med den gemensamma marknaden. Enligt artikel 6.4 i regelverket får de planerade åtgärderna endast vidtas med kommissionens godkännande och på de villkor som kommissionen anger.
- 7 I artikel 6.5 i regelverket stadgas följande:

"Om kommissionen anser att en viss finansiell åtgärd kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 1 eller betvivlar att ett visst stöd är förenligt med bestämmelserna i detta beslut, skall den underrätta de[n] berörda medlemsstate[n] och uppmana berörda parter och övriga medlemsstater att inkomma med synpunkter. Om kommissionen, efter att ha mottagit synpunkterna och efter att ha gett den berörda medlemsstaten tillfälle att yttra sig över dem, finner att åtgärden i fråga är ett stöd som är oförenligt med bestämmelserna i det här beslutet, skall den fatta ett beslut högst tre månader efter det att den har mottagit den information som krävs för att bedöma den föreslagna åtgärden. Artikel 88 i fördraget skall tillämpas om en medlemsstat inte följer beslutet."

B — Riktlinjer för miljöstöd

- 8 I punkt 3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 72, 1994, s. 3) (nedan kallade riktlinjerna), vilka är tillämpliga på EG-fördraget, anges de villkor som skall vara uppfyllda för att offentliga finansiella stödåtgärder till förmån för vissa företag i syfte att skydda miljön skall kunna godkännas.

- 9 Punkt 3.2 i riktlinjerna rör investeringsstöd. I punkt 3.2.1 anges följande:

”Investeringsstöd avseende ... anläggningar och utrustning, om syftet är att minska eller eliminera föroreningar och olägenheter eller att anpassa produktionsmetoderna så att miljön skyddas, kan godkännas inom de gränser som fastslås genom dessa riktlinjer. De stödberättigande kostnaderna skall vara strikt begränsade till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskyddsmålen och allmänna investeringskostnader som inte avser miljöskyddet skall uteslutas. Därför kan i fråga om nya investeringar eller ersättningsinvesteringar hänsyn inte tas till kostnader för grundinvesteringar, som endast är avsedda att skapa eller ersätta produktionskapacitet utan att förbättra miljösituationen. När en investering i en befintlig anläggning, som görs i syfte att förbättra miljöskyddet, även leder till en kapacitetsökning för anläggningen skall de stödberättigande kostnaderna stå i proportion till anläggningens ursprungliga kapacitet. Stöd som till synes är avsedda för miljöskyddsåtgärder men som i själva verket avser en allmän investering omfattas inte av dessa riktlinjer. ...”

- 10 I punkt 3.2.3 i riktlinjerna preciseras sedan att investeringsstöd för miljöskyddsändamål kan godkännas upp till vissa nivåer. Det görs en åtskillnad mellan (punkt 3.2.3.A) stöd för att hjälpa företag att anpassa sig till nya tvingande normer, (punkt 3.2.3.B) stöd för att uppmuntra företag att gå längre än vad som föreskrivs i tvingande normer och (punkt 3.2.3.C) stöd i de fall då tvingande normer saknas.
- 11 I det första fallet (fall A) kan stöd till investeringar, som syftar till att uppfylla nya tvingande normer eller andra rättsliga förpliktelser som innebär att anläggningar och utrustning skall anpassas till dessa nya krav, godkännas upp till en maximal stödnivå på 15 procent av de stödberättigande kostnaderna brutto. Detta stöd får

endast avse anläggningar som har varit i drift i minst två år när de nya normerna eller nya förpliktelseerna börjar gälla. Det anges dessutom att de företag som, i stället för att bara anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller de nya normerna kan få stöd för de investeringskostnader som inte överstiger dem som skulle ha uppkommit vid en anpassning av de gamla anläggningarna.

- 12 I det andra fallet (fall B) kan stöd till investeringar, som gör det möjligt att uppnå en väsentligt högre miljöskyddsnivå än vad som krävs enligt de tvingande normerna, godkännas upp till en maximal stödnivå på 30 procent av de stödberättigande investeringskostnaderna brutto. Det preciseras att "nivån på det stöd som beviljats för att gå längre än vad som krävs enligt dessa normer måste stå i proportion till den miljöförbättring som uppnås och den investering som är nödvändig för att åstadkomma förbättringen" och att "om ett projekt avser dels en anpassning till normerna, dels längre gående åtgärder än vad som krävs enligt normerna skall de stödberättigande kostnaderna fördelas på de olika kategorierna av åtgärder och relevant gräns tillämpas på respektive kategori".
- 13 I det tredje fallet (fall C) kan stöd beviljas till investeringar upp till samma nivåer och på samma villkor som de som gäller i det andra fallet.

C — Bilagan till regelverket

- 14 I inledningen av bilagan till regelverket, med rubriken "Kriterier för tillämpning på stålindustrin av gemenskapens riktlinjer ...", anges att kommissionen, i alla ärenden

som gäller statligt stöd till miljöskydd, om nödvändigt kommer att införa stränga villkor och säkerhetsåtgärder för att undvika att allmänt investeringsstöd till nya anläggningar eller ny utrustning beviljas under täckmantel av miljöskydd.

- 15 Denna bilaga är uppdelad i två delar. I den första delen, med rubriken "Stöd för att hjälpa företag att anpassa befintliga anläggningar till nya tvingande standarder", anges under b följande:

"I fråga om företag som i stället för att anpassa befintliga anläggningar eller utrustning som är mer än två år gamla väljer att ersätta sådana anläggningar eller sådan utrustning med en ny anläggning som uppfyller de nya standarderna, tillämpas följande tillvägagångssätt:

...

- ii) Kommissionen analyserar den ekonomiska och miljömässiga bakgrunden till ett beslut att välja att ersätta befintliga anläggningar eller befintlig utrustning. Utgångspunkten är att en nyinvestering som skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl eller på grund av den befintliga anläggningens eller utrustningens ålder, inte är stödberättigande. För att nyinvesteringen skall vara stödberättigande krävs att den befintliga anläggningen har en väsentlig återstående funktionsduglig livslängd (åtminstone 25 %)."

16 I den andra delen, med rubriken ”Stöd för att uppmuntra företag att bidra med väsentligt förbättrat miljöskydd,” anges följande:

- ”a) När det gäller företag som beslutar att väsentligen överträffa tvingande standarder skall investeraren, förutom att uppfylla kriterierna i punkt b ii ... ovan, visa att ett klart beslut fattats om att välja högre standarder som kräver ytterligare investeringar, d.v.s. att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljöstandarderna till lägre kostnad. I varje fall skall den högre stödnivån endast gälla det ytterligare miljöskydd som uppnås. Eventuella fördelar i form av lägre produktionskostnader till följd av dessa väsentligt högre miljöskyddsnivåer dras av.
- b) När det gäller företag som väsentligen förbättrar miljöskyddet måste kriterierna i [första delen av punkt] b ii ovan uppfyllas och dessutom dras eventuella fördelar i form av lägre produktionskostnader till följd av dessa väsentligt högre miljöskyddsnivåer av.
- c) Förutom enligt ovanstående kriterier undersöks investeringar som genomförs enbart av miljöskyddsskäl på grundval av deras förenlighet med de kriterier som fastställs i ... [riktlinjerna]...”

Bakgrund

17 Sökanden, Lucchini SpA, är ett stålföretag som producerar sådana varor som anges i bilaga I till EKSG-fördraget.

A — *Anmälningar av investeringar som gjorts av produktionstekniska skäl*

- 18 De italienska myndigheterna ingav, i enlighet med kommissionens beslut nr 3010/91/EKSG av den 15 oktober 1991 om information som stålföretag skall lämna om sina investeringar (EGT L 286, s. 20; svensk specialutgåva, område 13, volym 21, s. 136), den 10 december 1997 två anmälningar till kommissionen avseende investeringsprojekt för produktionsändamål som gjorts i Lucchinis fabrik i Piombino. Enligt skrivelsen från de italienska myndigheterna av den 18 juli 2000, gällde dessa anmälningar dels att masugnen i råjärnsanläggningen bytts ut mot en annan (skäl 10 i det ifrågasatta beslutet), dels att de befintliga konvertrarna bytts ut mot nya konvertrar i stålverket.

B — *Anmälningar av investeringsprojekt som gjorts av miljöskäl*

- 19 De italienska myndigheterna anmälde, genom skrivelse av den 16 mars 1999, i enlighet med artikel 3 i regelverket, ett första stödprojekt till kommissionen, enligt vilket Lucchini skulle beviljas stöd till investeringar för att förbättra miljöskyddet i fabriken i Piombino (nedan kallat det första stödprojektet). De anmälda investeringarna avsåg miljöåtgärder som bestod i att byta ut eller komplettera miljöskyddsanordningarna i koksverket, masugnen och stålverket, och avsåg särskilt det rökgasutsugningssystem som hör till stålverkets konvertrar.
- 20 Kommissionen begärde, genom skrivelse av den 19 april 1999, kompletterande upplysningar angående detta projekt. I denna skrivelse återgavs först innehållet i de bestämmelser som finns i den första delen av bilagan till regelverket, under punkt b ii, enligt vilken miljöinvesteringar som görs inom stålsektorn av ekonomiska skäl eller på grund av befintliga anläggningars ålder eller utslitning, inte är stödberättigande om anläggningens återstående funktionsdugliga livslängd understiger 25 procent. De italienska myndigheterna anmodades i denna skrivelse att

inkomma med ett oberoende expertutlåtande angående den återstående funktionsdugliga livslängden för de miljöskyddsanordningar som skulle ersättas, för att det skulle vara möjligt att bedöma om de anmälda investeringarna uppfyllde ovan nämnda villkor. I denna skrivelse anmodades de italienska myndigheterna även att lämna uppgifter om nivåerna på miljöutsläpp från de befintliga anläggningarna, om de nivåer som förväntades uppnås efter det att de anmälda åtgärderna genomförts och om de utsläppsnivåer som föreskrevs enligt gällande normer.

- 21 De italienska myndigheterna svarade på kommissionens begäran om upplysningar genom skrivelse av den 29 november 1999. De översände ett expertutlåtande, daterat den 30 september 1999 (nedan kallat expertutlåtandet), av vilket det framgår att den återstående funktionsdugliga livslängden för de anordningar som skulle utbytas var mins. 25 procent. De italienska myndigheterna lade vidare fram en något ändrad version av det första stödprojektet, vilken bland annat i en bilaga innehöll jämförande tabeller med de uppgifter angående utsläppsnivåer som kommissionen hade begärt (nämligen nivåerna före och efter det att åtgärderna genomförts och de nivåer som föreskrevs enligt gällande normer) för varje typ av investering i koksverket, masugnen och stålverket.
- 22 Genom särskild skrivelse av den 29 november 1999 anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen, i enlighet med artikel 3 i regelverket, ett andra stödprojekt, enligt vilket Lucchini beviljats stöd till investeringar för att förbättra miljöskyddet i fabriken i Piombino (nedan kallat det andra stödprojektet). De anmälda investeringarna avsåg kompletterande miljöåtgärder som rörde koksverket och vatten- och avloppssystemet, i syfte att ytterligare minska utsläppen.
- 23 Kommissionen begärde, genom två skrivelser av den 17 januari 2000, kompletterande upplysningar angående de investeringar som avsågs i de två anmälda stödprojekten. Kommissionen anmodade, med avseende på det första stödprojektet,

de italienska myndigheterna att förklara sambandet mellan de miljöinvesteringar som anmälts i detta projekt och de produktionstekniska investeringar i masugnen och stålverket som varit föremål för de anmälningar som ingavs i december 1997. Kommissionen begärde dessutom att utvärderingen av de energibesparingar som skulle uppnås genom en åtgärd i järnverket skulle preciseras. Vad beträffar det andra stödprojektet anmodade kommissionen de italienska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om de investeringar som rörde koksverket och vatten- och avloppssystemet, vad gäller de tidigare nivåerna av miljöutsläpp och de utsläppsni- våer som de planerade åtgärderna skulle leda till, i förhållande till gällande normer.

- 24 Genom två skrivelser av den 15 februari 2000 svarade de italienska myndigheterna på kommissionens begäran angående de två anmälda stödprojekten, genom att översända de begärda uppgifterna och tabeller innehållande de uppgifter om de olika nivåer av miljöutsläpp som efterfrågats.

C — Beslutet att inleda det granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 6.5 i regelverket och yttrandet från de italienska myndigheterna

- 25 Kommissionen informerade, genom skrivelse av den 26 april 2000, de italienska myndigheterna om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 6.5 i regelverket, med avseende på de två projekt som anmälts om stöd till Lucchini till ett totalt belopp om 13,5 miljarder italienska lire (ITL) (10,7 miljarder ITL avseende det första stödprojektet och 2,8 miljarder ITL avseende det andra stödprojektet), för investeringar i fabriken i Piombino till en total kostnad av 190,9 miljarder ITL (152,5 miljarder ITL avseende det första stödprojektet och 38,4 miljarder ITL avseende det andra stödprojektet). Beslutet att inleda granskningsförfarandet publicerades den 1 juli 2000 (EGT C 184, s. 2) (nedan kallat beslutet att inleda förfarandet).

- 26 Av detta beslut framgick särskilt att en första bedömning av de upplysningar som lämnats gav belägg för slutsatsen att investeringarna genomförts i första hand av ekonomiska skäl, att de anmälda investeringarna — även om de inte var direkt kopplade till nya produktionsmedel — var nödvändiga för att säkerställa moderniseringen och utbyggnaden av produktionsanläggningarna eller för att fungera med den nyinstallerade produktionskapaciteten, och att de italienska myndigheterna inte hade bevisat att investeringarna hade gjorts av miljöskäl och inte av ekonomiska skäl. I beslutet att inleda förfarandet påpekades också att de italienska myndigheterna inte hade bevisat att investeraren, i de fall då anordningar eller anläggningar byttes ut, hade fattat ett klart beslut att välja att iaktta högre normer som krävde ytterligare investeringar, vilket innebar att det hade varit möjligt att uppfylla de gällande normerna till lägre kostnad.
- 27 Av beslutet att inleda förfarandet framgick vidare att det kunde ifrågasättas huruvida inte någon av de anmälda investeringarna skulle ha en inverkan på produktionen.
- 28 Genom skrivelse av den 18 juli 2000 bemötte de italienska myndigheterna de förbehåll som uttryckts av kommissionen i beslutet att inleda förfarandet och bekräftade att de anmälda investeringarna endast gjordes i miljösyfte och inte av ekonomiska eller produktionstekniska skäl.

D — *Det ifrågasatta beslutet*

- 29 Kommissionen antog den 21 december 2000 beslut 2001/466/EKSG om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för stålföretagen Lucchini SpA och Siderpotenza SpA (EGT L 163, 2001, s. 24) (nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

30 Efter en bedömning av stöden enligt artikel 3 i regelverket och de bestämmelser som denna hänvisar till, nämligen bilagan till regelverket och riktlinjerna (se skälen 22–24 i det ifrågasatta beslutet), drog kommissionen slutsatsen dels att "[d]et stöd till Lucchini ... som [anmälts] och som gäller koksverket, stålverket och masugnen, på totalt 13,5 miljarder italienska lire, [inte kan] godkännas som miljöstödd, eftersom de italienska myndigheterna inte har visat att investeringarna inte har genomförts av ekonomiska skäl". Kommissionen ansåg vidare att "de anmälda stöden [under alla omständigheter inte uppfyller] de olika villkoren vid en mer detaljerad bedömning". Särskilt "[är de] kostnader som anmälts ... inte enbart ytterligare kostnader som är nödvändiga för att förbättra miljöskyddet. Alla kostnadsbesparingar har inte dragits av. I vissa fall kan sänkningen av utsläppsnivåerna inte anses som 'väsentliga' miljöförbättringar" (skäl 39 i det ifrågasatta beslutet).

31 I artikel 1 i det ifrågasatta beslutet föreskrivs därför följande:

"Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för Lucchini ..., till ett belopp av 13,5 miljarder italienska lire (6,98 miljoner euro), ... är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras."

Förfarandet och parternas yrkanden

32 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 juli 2001, väckt förevarande talan.

- 33 Sökanden har begärt att förstainstansrätten, som en åtgärd för bevisupptagning, med tillämpning av artikel 23 i EKSG-stadgan för domstolen, skall förordna att kommissionens administrativa akt skall företes, särskilt de dokument och tekniska uppgifter i akten som kommissionen har använt sig av till stöd för sin slutsats att de anmälda investeringarna inte genomförts av miljömässiga skäl. Kommissionen översände akten till förstainstansrätten, men begärde att den inte skulle bifogas akten i målet och därmed inte översändas till sökanden, och begärde konfidentiell handläggning i detta avseende.
- 34 Till följd av en skriftväxling mellan kommissionen och förstainstansrätten informerade kommissionen, genom skrivelse av den 14 november 2002, förstainstansrätten om att den administrativa akten inte innehöll några andra handlingar eller tekniska redogörelser än de som översänts av de italienska myndigheterna och som redan ingetts av sökanden i bilagan till sin ansökan.
- 35 Sökanden återkallade, genom skrivelse av den 7 februari 2003, sin begäran om att få tillgång till den administrativa akten.
- 36 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet.
- 37 Vid förhandlingen den 18 mars 2004 utvecklade parterna sin talan och svarade på de frågor som ställdes av förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning, sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, P. Mengozzi och M.E. Martins Ribeiro.

38 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i det ifrågasatta beslutet,
- vid behov inhämta ett sakkunnigutlåtande med avseende på de investeringar som anmälts till kommissionen, avsett att visa att de gamla miljöskyddsanordningarna kunde användas tillsammans med de nya produktionsmedlen, och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna.

39 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

40 Det muntliga förfarandet avslutades efter förhandlingen den 18 mars 2004. Eftersom en av avdelningens ledamöter var förhindrad att delta i överläggningarna efter det att dennes mandattid löpt ut den 3 maj 2006, avstod den yngste domaren enligt den i artikel 6 i förstainstansrättens rättegångsregler fastställda ordningen från att delta i överläggningarna, vilka fortsatte med de tre domare som har undertecknat denna dom, i enlighet med artikel 32 i rättegångsreglerna.

Rättslig bedömning

- 41 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet. Sökanden har för det första gjort gällande att det skett en missuppfattning avseende vilka bestämmelser som är tillämpliga i förevarande fall och att principen om god förvaltningssed har åsidosatts. Den andra grunden avser att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de anmälda stöden inte kunde godkännas, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda och bristande motivering. Den tredje grunden avser att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de villkor som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser för att stöden skall vara förenliga med den gemensamma marknaden inte var uppfyllda, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda, bristande motivering och en motsägelse i den motivering som lämnats i det ifrågasatta beslutet.

A. — Den första grunden: Missuppfattning avseende vilka bestämmelser som är tillämpliga i förevarande fall och åsidosättande av principen om god förvaltningssed

1. Parternas argument

- 42 Sökanden har gjort gällande att det ifrågasatta beslutet fattats med stöd av fel rättslig grund. Bolaget har påpekat att det i artikel 3 i regelverket, vilken utgör ett undantag till den allmänna principen i artikel 4 c KS om förbud mot subventioner och stöd som beviljas av medlemsstaterna, föreskrivs att stöd till miljöskyddsåtgärder kan godkännas, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, i enlighet med bestämmelserna i bilagan till regelverket och i riktlinjerna. Sökanden har angett tre olika typer av investeringar som medlemsstaterna kan anmäla till kommissionen. Det rör sig för det första om allmänna investeringar och investeringar som är avsedda att förbättra produktionskapaciteten, vilka inte är stödberättigande eftersom

de inte är förenliga med den gemensamma marknaden. Dessa omfattas av bestämmelserna i bilagan till regelverket samt punkt 3.2.1 tredje meningen och följande meningar, och punkt 3.2.3 i riktlinjerna. Det rör sig för det andra om blandade investeringar som är avsedda dels att förbättra produktionskapaciteten, dels att skydda miljön. De nationella myndigheterna är i dessa fall skyldiga att göra en uppdelning mellan de kostnader som är hänförliga till förbättringen av produktionskapaciteten och de kostnader som avser miljöskyddsåtgärder, eftersom stöd endast kan beviljas för de investeringar som har till ändamål att skydda miljön. De relevanta rättsliga bestämmelserna finns i det fallet i bilagan till regelverket. Det rör sig för det tredje om investeringar som görs enbart för att skydda miljön, vilka är stödberättigande under förutsättning att de uppfyller de villkor som föreskrivs i punkt 3.2.1, första och andra meningen, i riktlinjerna, utan att några andra bestämmelser i riktlinjerna eller bilagan till regelverket är tillämpliga.

43 Sökanden har preciserat att denna indelning inte innebär att de investeringar som gjorts i rent miljömässigt syfte och som anmälts av de italienska myndigheterna inte omfattas av regelverkets tillämpningsområde. Sökanden anser att det i artikel 3 i regelverket hänvisas dels till bilagan till regelverket, dels till riktlinjerna, och att denna hänvisning inte gäller kumulativt utan alternativt. Det är således, enligt bolaget, logiskt att anse att bilagan till regelverket är tillämplig på allmänna och blandade investeringar, medan investeringar som görs av rent miljömässiga skäl endast omfattas av riktlinjerna och inte av bilagan till regelverket. Sökanden har till stöd för sin argumentation gjort gällande att det i det inledande stycket i bilagan till regelverket anges att bilagans bestämmelser endast är tillämpliga när det sker en överlappning mellan stöd till miljöskydd och stöd avsedda för investeringar av allmän karaktär och att det i punkten c i den andra delen av bilagan till regelverket anges att undersökningen av dessa investeringar endast skall göras på grundval av de ytterligare kriterier som anges i riktlinjerna.

44 Sökanden har, för att visa att punkt 3.2.3 i riktlinjerna inte är tillämplig på rent miljömässiga investeringar, gjort gällande att det enda som ligger till grund för den uppdelning som görs i denna bestämmelse, mellan stöd avsedda att hjälpa företagen att anpassa sig till nya tvingande normer, stöd avsedda att uppmuntra företagen att

gå längre än de tvingande normerna och stöd som ges i fall då tvingande normer saknas, är vilken stödnivå som är tillåten, och uppdelningen är endast relevant i de fall en ansökan om godkännande av stöd avser en stödnivå på mellan 16 och 30 procent. När stödnivån är klart lägre än den vanliga gränsen på 15 procent — i förevarande fall var den 7 procent — förlorar den uppdelning som görs i punkt 3.2.3 sin betydelse och den ytterligare undersökning som föreskrivs där skall inte genomföras. Kommissionen har därför, enligt sökanden, när den tillämpade punkt 3.2.3 i riktlinjerna på de stöd till miljöskydd som anmälts i förevarande fall, förväxlat bestämmelserna angående stödets förenlighet, vilka enbart är de som återges i punkt 3.2.1 i riktlinjerna, med dem som rör stödets omfattning.

- 45 Sökanden har därför anfört att kommissionen, mot bakgrund av att de anmälda investeringarna hade ett rent miljömässigt syfte, skulle ha grundat det ifrågasatta beslutet enbart på bestämmelserna i punkt 3.2.1, första och andra meningarna, i riktlinjerna. Bestämmelserna i bilagan till regelverket och punkterna 3.2.1, tredje meningen och följande meningar, och 3.2.3 i riktlinjerna skulle således inte ha beaktats i det ifrågasatta beslutet.
- 46 Sökanden har slutligen anfört att kommissionens beslut att inte tillämpa de relevanta bestämmelserna i riktlinjerna och att, dessutom, tillämpa bilagan till regelverket, utgör ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.
- 47 Kommissionen har gjort gällande att det helt saknas stöd för denna grund. Sökanden förvränger de tillämpliga rättsliga bestämmelserna genom att endast delvis och på ett felaktigt sätt återge de relevanta bestämmelserna på området, vilket särskilt gäller bilagan till regelverket. Det ifrågasatta beslutet är grundat på de relevanta rättsliga bestämmelserna, och principen om god förvaltningssed har således inte åsidosatts.

2. Förstainstansrättens bedömning

- 48 Det ifrågasatta beslutet har fattats på grundval av artikel 4 c KS och med beaktande av bestämmelserna i regelverket. Efter att kommissionen bedömt de anmälda stöden i enlighet med artikel 3 i regelverket och däri angivna bestämmelser, nämligen bilagan till regelverket och riktlinjerna (se det ifrågasatta beslutet, skälen 22–24), drog den slutsatsen att dessa stöd inte uppfyllde de i dessa bestämmelser angivna villkoren för att kunna godkännas som miljöstöd inom ramen för EKSG-fördraget. Dessa stöd ansågs följaktligen inte vara förenliga med den gemensamma marknaden och fick inte genomföras (se det ifrågasatta beslutet, skäl 39 och artikel 1).
- 49 Det skall först påpekas att det i regelverket — genom undantag från förbudet i artikel 4 c KS, enligt vilken subventioner eller stödåtgärder till stålföretag är förbjudna oavsett i vilken form det sker, och med stöd av artikel 95 KS — definieras på vilka villkor stöd till stålindustrin som finansierats med statliga medel kan anses vara förenliga med en väl fungerande gemensam marknad.
- 50 Stöd som inte avses i regelverket regleras således av artikel 4 c KS (förstainstansrättens dom av den 24 oktober 1997 i mål T-239/94, EISA mot kommissionen, REG 1997, s. II-1839, punkt 72, och av den 16 december 1999 i mål T-158/96, Acciaierie di Bolzano mot kommissionen, REG 1999, s. II-3927, punkt 60). Vidare skall regelverket tolkas strikt, eftersom det utgör ett undantag från ett förbud (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 21 juni 2001 i de förenade målen C-280/99 P–C-282/99 P, Moccia Irme m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. I-4717, punkt 40, och förstainstansrättens dom av den 25 september 1997 i mål T-150/95, UK Steel Association mot kommissionen, REG 1997, s. II-1433, punkt 114).

- 51 Det skall härefter påpekas att det i artikel 3 i regelverket föreskrivs att stöd till miljöskyddsåtgärder i stålindustrin får anses vara förenligt med den gemensamma marknaden "om det överensstämmer med bestämmelserna i [riktlinjerna] så som de enligt kriterierna i bilagan till [regelverket] tillämpas på den stålindustri som omfattas av Europeiska kol- och stålgemenskapen".
- 52 Detta innebär att bestämmelserna i riktlinjerna, vilka är tillämpliga inom ramen för EG-fördraget, kan överföras till att gälla stålindustrisektorn på vilken EKSG-fördraget är tillämpligt, när de uppfyller de kriterier för tillämpning som anges i bilagan till regelverket. Rubriken på denna bilaga preciserar således, på ett särskilt utmärkande sätt, att det i den fastställs "[k]riterier för tillämpning på stålindustrin av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd". I regelverket föreskrivs således inte att bestämmelserna i riktlinjerna automatiskt skall tillämpas på stålindustrisektorn (domen i det ovannämnda målet UK Steel Association mot kommissionen, punkt 100), utan villkoren för en sådan tillämpning fastställs i dess bilaga.
- 53 De bestämmelser som är tillämpliga i förevarande fall är följaktligen, enligt artikel 3 i regelverket, de som anges i bilagan till regelverket och de som anges i riktlinjerna, under förutsättning att de kriterier för tillämpning på den stålindustri som omfattas av EKSG som fastställs i bilagan till regelverket är uppfyllda.
- 54 Bilagan till regelverket består av två delar. Den första delen avser stöd för att hjälpa företag att anpassa befintliga anläggningar till nya tvingande normer. Den andra delen avser stöd för att uppmuntra företag att bidra med väsentligt förbättrat miljöskydd. Det framgår i detta avseende av de anmälningar om stödprojekt som lämnats av de italienska myndigheterna, av skrivelser från de italienska myndighe-

terna daterade den 15 februari 2000 samt av de italienska myndigheternas yttrande av den 18 juli 2000 över beslutet att inleda förfarandet, att de anmälda investeringarna var avsedda att uppmuntra sökanden att bidra med ett väsentligt förbättrat miljöskydd och att uppmuntra denne att gå längre än vad som krävdes enligt de tvingande normerna.

- 55 Av de italienska myndigheternas yttrande över beslutet att inleda förfarandet framgick således att de stöd till sökanden som anmälts rörde investeringar som genomförts av detta bolag "i syfte att förbättra miljöskyddet i förhållande till de resultat som tidigare uppnåtts, vilka för övrigt uppfyllde kraven enligt gällande lagstiftning".
- 56 I detta yttrande påpekades även att utbytet av miljöskyddsanordningarna i masugnen och stålverket "[hade] utförts oberoende av utbytet av produktionsmedlen (masugnen och konvertrarna i stålverket), i det enda syftet att väsentligt minska utsläppen i förhållande till gällande lagstiftning, vilken redan tidigare följdes".
- 57 I detta yttrande gjordes även gällande att "bolaget Lucchini [hade] beslutat sig för att iaktta en väsentligt högre miljöskyddsnivå, oberoende av de produktionstekniska investeringarna, vilka uppfyllde gällande utsläppsnormer utan att det krävdes några investeringar i form av miljöskyddssystem, och att alla de investeringar som anmälts således [skulle] betraktas som ytterligare investeringar".
- 58 Sökanden kunde således inte beviljas ett stöd enligt den första delen av bilagan till regelverket, som avser "stöd för att hjälpa företag att anpassa befintliga anläggningar till nya tvingande standarder". De bestämmelser som är relevanta i förevarande fall

är således, såsom kommissionen med fog har gjort gällande, eftersom det rör sig om stöd för att uppmuntra sökanden att bidra med väsentligt förbättrat miljöskydd och att gå längre än vad som krävs enligt de tvingande normerna, de som anges i punkterna 3.2.1 och 3.2.3.B i riktlinjerna, i den form de preciserats och anpassats till den stålindustri som omfattas av EKSG i den andra delen av bilagan till regelverket.

59 Kommissionen har således haft fog för att anta det ifrågasatta beslutet på grundval av artikel 4 c KS, med beaktande av artikel 3 i regelverket och däri angivna bestämmelser, nämligen bilagan till regelverket och riktlinjerna.

60 Med detta klarlagt kan inget av sökandens argument vinna bifall.

61 För det första är sökandens påstående, enligt vilket de tillämpliga bestämmelserna varierar beroende på vilken av de tre typerna av investeringar som ligger till grund för en anmälan om statligt stöd, inte relevant. Detta påstående strider nämligen mot lydelsen av artikel 3 i regelverket, enligt vilken bilagan till regelverket och riktlinjerna är kumulativt tillämpliga på det sätt som närmare angetts ovan, utan att det i detta skede görs någon skillnad mellan olika typer av investeringar. Det är således inte möjligt att dra slutsatsen att hänvisningen i artikel 3 i regelverket till bilagan till regelverket och riktlinjerna inte är kumulativ utan alternativ.

62 För det andra saknar sökandens påstående att bilagan till regelverket inte är tillämplig på investeringar som görs av rent miljömässiga skäl helt rättslig grund. I artikel 3 i regelverket föreskrivs nämligen, såsom angetts ovan, att miljöstöd inom den stålindustri som omfattas av EKSG skall beviljas i enlighet med såväl bilagan till

regelverket som riktlinjerna. Sökanden kan inte heller åberopa inledningen av bilagan till regelverket, enligt vilken "[kommissionen, i] alla ärenden som gäller statligt stöd till miljöskydd[,] ... om nödvändigt [kommer] att införa stränga villkor och säkerhetsåtgärder för att undvika att allmänt investeringsstöd till nya anläggningar eller ny utrustning beviljas under täckmantel av miljöskydd", till stöd för sitt påstående att bilagan till regelverket inte är tillämplig på stöd av rent miljömässig natur. Genom den ovan angivna texten uttrycks nämligen endast att det är nödvändigt att kommissionen, i förekommande fall, kontrollerar att en investering som anmälts som en rent miljömässig investering inte i själva verket kan användas för att uppnå andra ändamål som är förbjudna enligt de tillämpliga bestämmelserna. För anmälda stöd som omfattas av EKSG-fördraget, gäller följaktligen såväl kriterierna i riktlinjerna som kriterierna i bilagan till regelverket fullt ut.

- 63 För det tredje saknar även sökandens påstående, att punkt 3.2.3 i riktlinjerna inte är tillämplig på investeringar som görs av rent miljömässiga skäl, helt rättslig grund. I denna bestämmelse fastställs de kriterier som skall vara uppfyllda för att ett stöd skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden och det anges en högsta stödnivå beroende på vilket ändamål som avses med investeringen, nämligen en anpassning till nya tvingande normer (fall A), en uppmuntran att gå längre än dessa tvingande normer (fall B), eller skydd för miljön i de fall då tvingande normer saknas (fall C). Det förhållandet som åberopats av sökanden, nämligen att de anmälda stödens nivå var lägre än den gräns på 15 procent som avses i fall A, innebär inte att det är möjligt att dra slutsatsen att fall B, för vilket en stödnivå på 30 procent gäller, inte är tillämpligt. De anmälda stöden utgör nämligen ändå stöd som är avsedda att uppmuntra sökanden att gå längre än de tvingande normerna och de skall således undersökas enligt bestämmelserna i punkt 3.2.3.B i riktlinjerna.

- 64 Av detta följer att de relevanta rättsliga bestämmelserna för att bedöma stöden i fråga, i enlighet med vad som angetts i det ifrågasatta beslutet, utgörs av artikel 3 i regelverket och däri angivna bestämmelser, nämligen bilagan till regelverket och riktlinjerna.

- 65 Det saknas således stöd för invändningen att felaktiga rättsliga bestämmelser har tillämpats och för invändningen att principen om god förvaltningssed har åsidosatts, vilket innebär att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.

B — Den andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de anmälda stöden inte kunde godkännas, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda och bristande motivering

1. Parternas argument

- 66 Genom denna grund har sökanden invänt mot de bedömningar som gjorts i skälen 25–29, 35 och 39 i det ifrågasatta beslutet, enligt vilka de anmälda stöden inte kan godkännas.
- 67 Sökanden har inledningsvis gjort gällande att kommissionen har misstagit sig när den angett att de italienska myndigheterna inte visat att de anmälda investeringarna syftade till att förbättra miljöskyddet. Kommissionen har felaktigt lagt bevisbördan på de italienska myndigheterna, eftersom sådana bevis, vars avsaknad varit avgörande för det ifrågasatta beslutet, aldrig begärts av de italienska myndigheterna. Till skillnad från det expertutlåtande som lagts fram av de italienska myndigheterna, på kommissionens begäran, så har kommissionen aldrig formellt begärt några bevis av de italienska myndigheterna för att de anmälda investeringarna syftade till att förbättra miljön, och detta trots att de italienska myndigheterna vid flera tillfällen gjort gällande att dessa stöd hade en miljömässig karaktär. Det är emellertid endast när en nationell myndighet har underlåtit att efterkomma en klar begäran om förtydliganden och ytterligare upplysningar som kommissionen kan dra slutsatsen att denna myndighet inte har bevisat sina påståenden och inte lämnat de uppgifter

som är nödvändiga för att kommissionen skall kunna bedöma det aktuella ärendet (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 29 september 1996 i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkterna 36 och 37).

- 68 Kommissionen har svarat att sökanden inte har tagit hänsyn till den skyldighet för investeraren som följer av den andra delen av bilagan till regelverket, under a, att visa att ett klart beslut har fattats om att välja att iakttä högre normer som kräver ytterligare investeringar. Denna skyldighet kan förklaras av att det föreskrivs särskilt strikta bestämmelser för miljöstöd inom området för EKSG. Även om sökanden helt riktigt har åberopat punkt 3.2.1 i riktlinjerna, har bolaget emellertid underlåtit att lämna någon som helst uppgift som kan visa att bolaget tagit på sig ytterligare kostnader som varit absolut nödvändiga för att uppnå strängare miljömässiga mål. Kommissionen har därför gjort gällande att det ankom på sökanden och de italienska myndigheterna att visa att det stödmottagande bolaget hade beslutat att iakttä strängare miljönormer som medförde ytterligare investeringar, att de anmälda investeringarna inte gjorts av produktionstekniska skäl, att det var tekniskt möjligt att fortsätta att använda de gamla miljöskyddsanordningarna genom att anpassa dessa till de nya produktionsmedlen och, slutligen, att villkoren för godkännande var uppfyllda. I beslutet att inleda förfarandet redogjorde kommissionen emellertid för alla dessa tvivel och gav därmed såväl medlemsstaten som sökanden möjlighet att avgöra vilka bevis som behövde inges, och det var därför inte nödvändigt att uttryckligen begära att ett särskilt expertutlåtande skulle läggas fram.
- 69 Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen felaktigt har ansett att de anmälda investeringarna var nödvändiga på grund av de befintliga miljöskyddsanordningarnas ålder och omöjligheten att anpassa dessa anordningar till de nya produktionsmedlen. Kommissionen drog slutsatsen att anordningarna var gamla utan att grunda sig på objektiva kriterier och utan att ta hänsyn till den princip som föreskrivs i bilagan till regelverket för att bedöma anordningarnas återstående funktionsdugliga livslängd med hänsyn till slitaget på utrustningen. Kommissionen

beaktade inte heller expertutlåtandet av den 30 september 1999, vilket ingetts av de italienska myndigheterna på kommissionens begäran, av vilket det framgår att miljöskyddsanordningarna hade en återstående funktionsduglig livslängd på 25 procent eller mer. Det var dessutom, enligt sökanden, klarlagt att de gamla miljöskyddsanordningarna, tekniskt sett, var fullt dugliga att ta hand om utsläppen från de nya produktionsmedlen.

70 Sökanden har i detta avseende begärt att förstainstansrätten, som en åtgärd för bevisupptagning och med tillämpning av artiklarna 65 och 66 i rättegångsreglerna och artikel 25 i EKSG-stadgan för domstolen, skall inhämta ett sakkunnigutlåtande avsett att visa att de gamla miljöskyddsanordningarna kunde användas tillsammans med de nya produktionsmedlen, i syfte att kontrollera lagenligheten av det ifrågasatta beslutet.

71 Kommissionen har besvarat detta argument med att sökanden har förväxlat det villkor som avses i den första delen av bilagan till regelverket, under punkt b ii, angående kravet på att de befintliga anläggningarna skall ha en återstående funktionsduglig livslängd på mins. 25 procent, med det förhållandet att anläggningarna kan vara så föråldrade att företagen kan välja att ersätta dem oberoende av deras återstående livslängd. Kommissionen har i förevarande fall visst beaktat expertutlåtandet av den 30 september 1999 och den ifrågasätter inte konstaterandena att anordningarnas återstående funktionsdugliga livslängd var minst 25 procent. Det ifrågasatta beslutet grundar sig emellertid inte på att detta villkor inte uppfyllts utan på att anordningarna var föråldrade och skulle ha bytts ut i alla fall, inom ramen för den renovering som gjordes av produktionsanläggningarna. I det ifrågasatta beslutet anges nämligen att det inte är trovärdigt att företaget kan förnya alla sina produktionsmedel och samtidigt behålla de gamla miljöskyddsanordningarna, utan något som helst bevis för att denna lösning var tekniskt möjlig.

72 Kommissionen har i detta avseende påpekat att det i skrivelsen från de italienska myndigheterna av den 15 februari 2000 angavs att beslutet att göra produktions-

tekniska investeringar inte hade fattats på grund av att anläggningarna var utslitna utan på grund av att de var föråldrade och inte längre uppfyllde de krav som ställdes i produktionen. Det framgick vidare av expertutlåtandet av den 30 september 1999 att miljöinvesteringarna bestod i att byta ut, komplettera eller ändra en del av produktionsmedlen. Inte någon gång under det administrativa eller rättsliga förfarandet har sökanden emellertid kunnat förklara de ekonomiska och produktionsmässiga skälen för att återanvända de gamla miljöskyddsanordningarna samtidigt som de produktionsmedel som de utgjorde en del av byttes ut.

- 73 Kommissionen anser vidare att sökandens begäran om åtgärder för bevisupptagning saknar relevans när det gäller att lösa tvisten, eftersom förstainstansrätten, med hänsyn till att kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, inte kan träda i kommissionens ställe och ändra dess ställningstagande (beslut meddelat av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning den 2 april 1998 i mål T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen och Hapag Lloyd mot kommissionen, REG 1998, s. II-641, punkt 74).
- 74 Sökanden har slutligen gjort gällande att även kommissionens bedömning i skäl 28 i det ifrågasatta beslutet, att investeringarna inte var stödberättigande, eftersom företaget var tvunget att genomföra nya miljöinvesteringar på grund av att fabriken var belägen i ett tätbefolkat område och eftersom sådana investeringar därför var absolut nödvändiga ekonomiskt sett för att sökanden skulle kunna fortsätta sin verksamhet, innehöll allvarliga fel och innebar en diskriminering.
- 75 Sökanden anser att denna bedömning saknar stöd. Det fanns nämligen inte något rättsligt krav på att bolaget skulle upphöra med sin verksamhet om det inte genomförde miljöskyddsåtgärderna, eftersom det redan uppfyllde gällande miljönormer. De italienska myndigheternas skrivelse av den 15 februari 2000, vilken innehöll de uppgifter som kommissionen återgett, tolkades dessutom felaktigt. Av

denna skrivelse följde nämligen inte att det inte längre var möjligt för företaget och Piombinos stadskärna att samexistera om de anmälda investeringarna inte genomfördes, utan endast att genomförandet av miljöinvesteringarna kunde underlätta för dem att samexistera i framtiden.

- 76 Sökanden undrar dessutom om den princip som nämnts av kommissionen i skäl 28 i det ifrågasatta beslutet har använts i andra fall. Enligt sökanden är kommissionens beslut 2000/66/EKSG av den 28 oktober 1998 om det stöd som Italien avser att bevilja stålföretaget Acciaierie di Bolzano SpA (EGT L 23, 2000, s. 65) det enda tidigare fallet. Det ärendet avgjordes emellertid med motsatt utgång jämfört med den lösning som kommissionen har valt i det ifrågasatta beslutet. Genom det ifrågasatta beslutet har det således skett en allvarlig särbehandling jämfört med andra liknande ärenden.
- 77 Kommissionen har svarat att sökanden har förväxlat de principer som är tillämpliga på stöd för att anpassa befintliga anläggningar till tvingande normer med dem som är tillämpliga på stöd för att uppmuntra företag att gå längre än dessa normer. I förevarande fall finns det ingen ny tvingande norm och det avgörande är således att företaget var utsatt för en mycket stark social påtryckning som tvingade det att genomföra de aktuella investeringarna för att kunna fortsätta sin produktion i Piombino. Beslutet angående Acciaierie di Bolzano är vidare inte jämförbart med förevarande mål, för i det fallet hade företaget lämnat bevis för att det genomfört "långt mer omfattande investeringar" än vad som hade varit nödvändigt för att uppfylla gällande miljöskyddsnormer.
- 78 Sökanden har dessutom påstått att det ifrågasatta beslutet är bristfälligt motiverat, eftersom kommissionen inte redogjort vare sig för de skäl eller de objektiva omständigheter som föranledde den att anse att de anmälda investeringarna var knutna till produktionen och inte avsåg miljöskydd. I det ifrågasatta beslutet ifrågasätts endast att de anmälda investeringarna hade ett miljömässigt syfte, vilket gjorts gällande av de italienska myndigheterna, utan att det innehåller några skäl för den motsatta uppfattningen eller andra tekniska uppgifter som kan motbevisa det expertutlåtande som lagts fram av dessa myndigheter, enligt vilket de anmälda åtgärderna hade miljömässig karaktär. I det ifrågasatta beslutet angavs inte heller

skälen till slutsatsen att de gamla miljöskyddsanordningarna ändå skulle ha bytts ut eller skälen till slutsatsen att dessa anordningar inte var tekniskt förenliga med de nya produktionsmedlen. I det ifrågasatta beslutet angavs slutligen inte på vilket sätt svaren från de italienska myndigheterna var otillräckliga. Eftersom handlingar hade förelagts kommissionen kunde den inte underlåta att beakta dem och skulle ha tagit ställning till dem antingen genom att godta de slutsatser som lagts fram av de italienska myndigheterna eller genom att förkasta dem av tekniska skäl, i enlighet med sin skyldighet att ta ställning till alla invändningar och anmärkningar som framställts av en medlemsstat (förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i de förenade målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 och T-23/98, Alzetta m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2319, punkt 105).

- 79 Kommissionen har gjort gällande att motiveringsskyldigheten inte är absolut och att den inte är skyldig att ta ställning till alla de faktiska och rättsliga omständigheter som berörda parter åberopar, utan endast att ta hänsyn till alla faktorer som är relevanta i det aktuella fallet. En brist i motiveringen leder inte alltid till ogiltigförklaring, om den återstående motiveringen utgör en tillräcklig grundval för att anta rättsakten (domstolens dom av den 20 oktober 1987 i mål 119/86, Spanien mot rådet och kommissionen, REG 1987, s. 4121). Kommissionen har i detta avseende gjort gällande att den inte kan klandras för att den, i förevarande fall, inte har lämnat en nödvändig motivering med avseende på sådana förhållanden som inte omfattas av den rättsliga ramen och sådana omständigheter som det inte ankommer på kommissionen utan på medlemsstaten och det stödmottagande företaget att bevisa. Kommissionen har i vilket fall som helst, i beslutet att inleda förfarandet, på ett fullständigt och detaljerat sätt redogjort för sina förbehåll och angett i vilka avseenden de italienska myndigheterna och sökanden skulle lägga fram nödvändig bevisning, vilket de har underlåtit att göra.

2. Förstainstansrättens bedömning

a) Inledande anmärkningar

- 80 Vid en talan om ogiltigförklaring av ett beslut som fattats av kommissionen på grundval av EKSG-fördraget, får förstainstansrättens prövning enligt artikel 33 andra

meningen KS "inte innefatta en värdering av den genom ekonomiska sakförhållanden och omständigheter uppkomna situationen, som föranlett [beslutet], om det inte hävdas att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk eller uppenbart åsidosatt [EKSG-]fördragets bestämmelser eller någon bestämmelse som gäller dess tillämpning".

81 Kommissionen har, i skäl 24 i det ifrågasatta beslutet, ansett att bedömningen i förevarande fall skulle göras mot bakgrund av de kriterier som anges i den andra delen av bilagan till regelverket, under punkt a, i vilken det även hänvisas till de kriterier som anges i den första delen av bilagan till regelverket, under punkt b ii. De kriterier som anges i de bestämmelserna är följande. För det första, när företag väljer att byta ut sina befintliga anläggningar, är investeringarna i fråga, i princip, inte berättigade till miljöstöd om de skulle ha behövts av ekonomiska skäl eller på grund av anläggningarnas ålder. De befintliga anläggningarnas återstående funktionsdugliga livslängd skall vara mins. 25 procent av deras totala livslängd. För det andra skall stödet i fråga uppmuntra företaget att "bidra med väsentligt förbättrat" miljöskydd. Ett sådant väsentligt bidrag kan konkretiseras genom att investeraren visar att ett klart beslut har fattats om att iaktta högre normer som kräver ytterligare investeringar, det vill säga att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljönormerna till lägre kostnad.

82 I punkt 3.2.1 i riktlinjerna uttrycks dessutom principen enligt vilken "[s]töd som till synes är avsedda för miljöskyddsåtgärder men som i själva verket avser en allmän investering" inte kan omfattas av riktlinjerna. Denna punkt följer således samma logik som den som följer av det ovan angivna första kriteriet i bilagan till regelverket.

83 Förstainstansrätten erinrar om att det, när kommissionen beslutar att inleda det formella granskningsförfarandet, ankommer på medlemsstaten och den potentiella stödmottagaren att lägga fram sina argument för att visa att det planerade stödet

motsvarar de undantag som föreskrivits genom tillämpning av fördraget. Syftet med det formella granskningsförfarandet är nämligen att kommissionen skall informeras om samtliga faktiska omständigheter i ärendet (se, analogt, domstolens dom av den 20 mars 1984 i mål 84/82, Tyskland mot kommissionen, REG 1984, s. 1451, punkt 13; svensk specialutgåva, volym 7, s. 565).

84 Även om kommissionen, när den inleder det formella förfarandet, är skyldig att klart ange varför den tvivlar på att stödet är förenligt med den gemensamma marknaden för att medlemsstaten och berörda parter skall kunna bemöta detta på bästa sätt, ankommer det inte desto mindre på den som lämnat stödet eller, i förekommande fall, den som mottagit stödet att undanröja dessa tvivel och visa att investeringen uppfyller villkoren för beviljande (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 22 mars 2001 i mål C-17/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-2481, punkterna 41 och 45–49). Det ankom således på de italienska myndigheterna och sökanden att visa att de aktuella investeringarna berättigade till stöd för miljöskydd och, i synnerhet, att de hade sådant miljöändamål som krävs enligt riktlinjerna och bilagan till regelverket (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92–C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 49, och av den 19 september 2002 i mål C-113/00, Spanien mot kommissionen, REG 2002, s. I-7601, punkt 70).

85 I det ifrågasatta beslutet har kommissionen ansett att de investeringar för att skydda miljön som gjorts av Lucchini i koksverket, stålverket och masugnen inte berättigade till stöd till miljöskyddsåtgärder, på grund av att de genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål, och på grund av att de italienska myndigheterna inte hade visat att investeringarna berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet (skäl 29). De omständigheter som låg till grund för kommissionens slutsats var att investeringarna var nödvändiga för att företaget skulle kunna fortsätta sin verksamhet i ett tätbefolkat område (skäl 28) och att det, eftersom det var nödvändigt att byta ut produktionsmedlen på grund av att de var tekniskt föråldrade, var svårt att hävda att de gamla miljöskyddsanordningarna hade kunnat behållas i befintligt skick och kunnat fortsätta att användas i den nya produktionsanläggningen (skälen 26 och 29).

b) Huruvida de anmälda miljöinvesteringarna var avsedda att möjliggöra företagens fortsatta verksamhet med tanke på att det var beläget inom ett tätbefolkat område

86 Av det ifrågasatta beslutet framgår att de italienska myndigheterna har angett att det blivit nödvändigt att ha ett förbättrat miljöskydd redan innan investeringsplanen för att modernisera och rationalisera produktionsanläggningarna antogs, eftersom fabriken är belägen i ett tätbefolkat område. Kommissionen kunde således, enligt det ifrågasatta beslutet, endast sluta sig till att "miljöinvesteringarna var nödvändiga för att företaget skulle kunna fortsätta sin ekonomiska verksamhet och att det avgörande skälet bakom investeringarna således var ekonomiskt" (skäl 28).

87 Det förhållandet att sökandens fabrik är belägen i ett tätbefolkat område innebär emellertid inte att denne var skyldig, "av ekonomiska skäl", att göra nya investeringar, eftersom sökanden endast var skyldig att följa gällande tvingande normer. Det är i detta sammanhang de italienska myndigheternas påstående skall sättas in, vilka i samband med det administrativa förfarandet uppgav för kommissionen att sökanden önskade gå längre än de tvingande normerna för att göra det möjligt för "stålindustrin, och således den sysselsättning industrin för med sig, att samexistera med den därmed sammanhängande sociala verkligheten" (första anmälan av det första stödprojektet, punkt 9, första stycket). Det är i detta sammanhang ostridigt att de befintliga anordningarna i Piombino-fabriken uppfyllde de gällande tvingande normerna.

88 Kommissionen kan därför inte lägga sökandens vilja att gå längre än de gällande tvingande normerna och därmed bidra till ett väsentligt bättre miljöskydd, i syfte att ta hänsyn till den oro som uttryckts av den befolkning som bor i närheten av fabriken, till grund för att dessa investeringar "skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl" i den mening som avses i punkt b ii i den första delen av bilagan till regelverket.

89 Följaktligen, och utan att det är nödvändigt att pröva huruvida icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts vid en jämförelse med ärendet Acciaierie di Bolzano, finner förstainstansrätten att kommissionen, genom att i skäl 28 i det ifrågasatta beslutet ange att miljöinvesteringarna, på grund av att fabriken var belägen i ett tätbefolkat område, var nödvändiga för att sökanden skulle kunna fortsätta sin ekonomiska verksamhet och att det avgörande skälet bakom investeringarna därför var av ekonomisk art, felaktigt grundat sig på ett kriterium som inte förekommer bland de kriterier som skall tillämpas i detta sammanhang. Nämnade skäl grundar sig därför på en felaktig rättstillämpning.

c) Huruvida investeringarna för miljöskydd har genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål, de bevis som lagts fram av de italienska myndigheterna och huruvida en billigare lösning var möjlig

i) Investeringarna i koksverket

— Huruvida investeringarna i koksverket genomfördes som en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål

90 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att den investeringsplan för modernisering och rationalisering av produktionsanläggningen som genomfördes vid Piombino-fabriken år 1997 innebar, såsom anges i punkt 18 ovan, dels att masugnen i råjärnsanläggningen byttes ut mot en annan (skäl 10), dels att de befintliga konvertrarna byttes ut mot nya konvertrar i stålverket (skäl 11). Koksverket berördes inte av de åtgärder för produktionsändamål som kommissionen upplystes om genom skrivelse av den 10 december 1997 i samband med de två anmälningar som gjordes av de italienska myndigheterna av projekt avseende produktionstekniska investeringar i denna fabrik.

- 91 I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen att det kunde ifrågasättas om de anmälda investeringar som avsåg koksverket — nämligen det nya systemet för transport av kol på ekologiska band, systemen för att fylla ugnarna, förseglingen av ugnen med hjälp av en särskild keramisk fog, de nya dörrarna till kokskamrarna, den extra elkabinen och anpassningarna av planen för laddning av batteriet för 27 ugnar i koksverket med mera — utgjorde investeringar som endast var avsedda att skydda miljön och inte påverkade produktionsprocessen (se beslutet att inleda förfarandet, s. 9, vänster kolumn, tredje stycket, andra meningen). Kommissionen påstod härigenom inte att investeringarna skulle användas till att byta ut produktionsmedlen i koksverket, men ifrågasatte emellertid såväl att de endast hade till syfte att skydda miljön som att de inte påverkade produktionsprocessen.
- 92 Förstainstansrätten anser emellertid, mot bakgrund av de tillämpliga bestämmelserna, att ett sådant resonemang saknar relevans, eftersom bilagan till regelverket, även om den innehåller ett förbud mot stöd till investeringar som ändå hade behövts av ekonomiska skäl eller på grund av anläggningens ålder, inte innehåller något förbud mot stöd till investeringar som kan ha en påverkan på produktionsprocessen. Enligt bilagan till regelverket krävs i ett sådant fall endast att fördelar i form av lägre produktionskostnader skall dras av. För att kunna berättiga till miljöstöd krävs inte att de anmälda investeringarna enbart leder till att miljön skyddas, med uteslutande av alla andra ändamål, eller att de inte påverkar produktionskapaciteten. En investering som har ett miljömässigt syfte kan inte förklaras vara otillåten och inte berättiga till stöd enbart på grund av att den påverkar produktionen.
- 93 Det skall under alla omständigheter påpekas att detta resonemang inte återges i det ifrågasatta beslutet, eftersom det i detta endast anges att investeringarna i koksverket — för övrigt på samma sätt som de övriga investeringar som anmälts av de italienska myndigheterna vad beträffar sökanden — har genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål. Denna motivering kan preciseras med innehållet i beslutet att inleda förfarandet, i vilket det angavs att även om de anmälda investeringarna inte var

direkt kopplade till nya produktionsmedel, var de nödvändiga för att säkerställa kontinuiteten i de investeringar som gjorts i syfte att modernisera och bygga ut produktionsanläggningarna eller för att kunna fungera med den nya produktionskapaciteten (se beslutet att inleda förfarandet, s. 3, vänster kolumn, näst sista stycket, andra meningen).

94 Förstainstansrätten finner således att det i det ifrågasatta beslutet felaktigt anges att investeringarna i koksverket har genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål. Det framgår nämligen av de italienska myndigheternas ovan nämnda anmälningar av projekten avseende investeringar för produktionsändamål i Piombino-fabriken, att koksverket inte berördes av dessa produktionstekniska investeringar, till skillnad från masugnen och stålverket. Det ifrågasatta beslutet är felaktigt på denna punkt, eftersom det inte genomförts några produktionstekniska investeringar i koksverket.

95 Det skall dessutom påpekas att även om det ifrågasatta beslutet och beslutet att inleda förfarandet skulle tolkas på så sätt att investeringarna i koksverket utgjorde en förutsättning för eller en nödvändig följd av renoveringen av produktionsmedlen i masugnen och stålverket, så innehåller varken det ifrågasatta beslutet eller beslutet att inleda förfarandet någon förklaring som kan motivera en sådan bedömning och det ifrågasatta beslutet skulle då vara bristfälligt motiverat.

96 Slutligen, även om det ifrågasatta beslutet och beslutet att inleda förfarandet skulle tolkas på så sätt att investeringarna i koksverket utgjorde en förutsättning för eller en nödvändig följd av renoveringen av produktionsmedlen i allmänhet, skall det påpekas att kommissionen, under det administrativa förfarandets gång, har fått utförliga förklaringar från de italienska myndigheterna angående den miljömässiga karaktären av de olika investeringar som rör koksverket, bland annat vad beträffar det sätt på vilket dessa investeringar skulle minska rökgas- och stoftutsläppen, och att kommissionen, med kännedom om dessa förklaringar, inte utan ytterligare motivering bara kunde påstå att investeringarna i koksverket hade genomförts

därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål. Det kan här påpekas att det i bilagan till regelverket föreskrivs att kommissionen skall anlita oberoende experter vid undersökningen av statliga stöd till miljöskydd, vilket kunde ha gjort det möjligt för kommissionen att klargöra sin argumentation på denna punkt.

— De bevis som lagts fram av de italienska myndigheterna

- 97 Förstainstansrätten finner likaledes att det i det ifrågasatta beslutet felaktigt anges att de italienska myndigheterna inte har lagt fram några bevis för att visa att miljöinvesteringarna i koksverket berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet. Det framgår nämligen av flera handlingar som ingetts av de italienska myndigheterna under det administrativa förfarandet att dessa myndigheter vid flera tillfällen har lämnat uppgifter till kommissionen som visar sökandens vilja att i koksverket följa strängare miljönormer än de tvingande normerna, för att bidra till ett väsentligt förbättrat miljöskydd.
- 98 De italienska myndigheternas anmälningar av det första och det andra stödprojektet den 16 mars och den 29 november 1999 innehöll således en beskrivning av de investeringar som planerades i koksverket (se skrivelser av den 16 mars och den 29 november 1999, punkt 9) samt en redogörelse för de miljömässiga fördelar som kunde uppnås genom dessa investeringar (se skrivelse av den 16 mars 1999, punkt 10, och skrivelse av den 29 november 1999, punkt10).
- 99 Vidare ingav de italienska myndigheterna, som svar på kommissionens uttryckliga begäran den 19 april 1999 om att få del av uppgifter om nivåerna på miljöutsläpp från de befintliga anläggningarna och de nivåer som förväntades uppnås efter det att de planerade åtgärderna hade genomförts, i förhållande till gällande tvingande

normer, de begärda uppgifterna i en bilaga till sin skrivelse av den 29 november 1999. Denna bilaga innehöll en tabell för koksverket och för varje investering som skulle göras i denna anläggning med en noggrann redogörelse av, för det första, de utsläppsnivåer som uppfyller de tvingande normerna, för det andra, de utsläppsnivåer som uppmätts för de befintliga anläggningarna och, för det tredje, de utsläppsnivåer som skulle uppnås till följd av de anmälda investeringarna. Dessa uppgifter har återgetts i beslutet att inleda förfarandet. Av denna tabell framgår dels att de befintliga anordningarna i koksverket uppfyllde de tvingande normerna med avseende på utsläpp, dels att de nivåer som skulle uppnås efter det att de planerade åtgärderna hade genomförts var lägre än de nivåer som uppmätts för de befintliga anordningarna, och således även lägre än de nivåer som föreskrevs enligt de tvingande normerna.

- 100 Som svar på en annan begäran från kommissionen den 19 april 1999 om att ett oberoende expertutlåtande skulle upprättas för att visa att de anmälda stöden inte motsvarade investeringar som i vilket fall som helst hade varit nödvändiga på grund av anordningarnas ålder och att dessa anordningars livslängd fortfarande var tillräckligt lång (mins. 25 procent enligt bilagan till regelverket), översände de italienska myndigheterna detta expertutlåtande. Av detta framgick att livslängden för de anordningar som berördes av de anmälda stöden översteg 25 procent. Detta utlåtande innehöll även en undersökning av alla de planerade arbetena för att klargöra förhållandena innan några åtgärder vidtagits och förhållandena därefter. I denna undersökning beskrevs klart vad varje åtgärd innebar och den förbättring som förväntades uppnås till följd av investeringarna.

- 101 Slutligen, som svar på en senare begäran av kommissionen den 17 januari 2000 om att få del av uppgifter om nivåerna på de utsläpp som beräknades bli resultatet av de åtgärder som planerades i koksverket genom det andra stödprojektet, i förhållande till de tvingande normerna och i förhållande till de investeringar som genomförts tidigare, samt uppgifter om vilken typ av anpassning som utförts i varje anläggning, sände de italienska myndigheterna de begärda uppgifterna i en skrivelse av den 15 februari 2000. I beslutet att inleda förfarandet ("Investeringarnas påverkan på miljön", tabell 1) återges för de olika investeringar som planerats i koksverket, för det första, de utsläppsnivåer som uppfyller de tvingande normerna, för det andra, de

utsläppsnivåer som uppmätts före genomförandet av de investeringar som hörde till det första stödprojektet, för det tredje, de utsläppsnivåer som uppnåts efter det att de investeringar som hörde till det första stödprojektet hade genomförts, och, för det fjärde, de utsläppsnivåer som skulle uppnås efter det att de investeringar som anmälts i det andra stödprojektet hade genomförts. Av denna tabell framgår att utsläppen, från före genomförandet av det första projektet till efter genomförandet av det andra projektet, minskade med ungefär 25 procent.

102 Varken i beslutet att inleda förfarandet eller i det ifrågasatta beslutet har kommissionen lagt fram några argument som kan motbevisa de bevis som lagts fram av de italienska myndigheterna, vilka innehöll en detaljerad och kvantifierbar redogörelse för de olika bidragen i miljöhänseende som skulle bli följden av de investeringar som planerades i koksverket.

103 Det ifrågasatta beslutet är följaktligen otillräckligt motiverat, i och med att det, utan att det gjorts någon analys av de ovanstående uppgifterna, i detta anges att de italienska myndigheterna inte har lagt fram några bevis för att visa att miljöinvesteringarna i koksverket berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet.

— Förekomsten av en billigare lösning

104 Vad beträffar frågan huruvida det fanns en billigare lösning eller huruvida de gamla miljöskyddsanordningarna hade kunna fungera tillsammans med den ”nya produktionsanläggningen”, räcker det att påpeka att koksverket inte berördes av de produktionstekniska investeringar som anmälades av de italienska myndigheterna till kommissionen den 10 december 1997, till skillnad från masugnen och stålverket.

105 I avsaknad av sådana produktionstekniska investeringar och med beaktande av koksverkets gamla miljöskyddsanordningars återstående livslängd, vilken intygats i det expertutlåtande som lämnats på kommissionens begäran samt de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna för att kunna jämföra utsläppsnivåerna före och efter genomförandet av de anmälda investeringarna, kunde dessa myndigheter således med fog göra gällande att koksverkets miljöskyddsanordningar fortfarande var funktionsdugliga och att de således utgjorde den billigaste lösningen för att iaktta gällande miljönormer. Under dessa omständigheter ankom det på kommissionen att visa att de gamla miljöskyddsanordningarna inte var funktionsdugliga.

106 Det ifrågasatta beslutet är således bristfälligt motiverat i den mån det i detta anges att "[det inte har] bevisats att de tidigare anordningarna i praktiken kunde ha använts i den nya produktionsanläggningen" (det ifrågasatta beslutet, skäl 26) och att "[d]et är ... svårt att hävda att miljöskyddsanordningarna skulle ha kunnat fortsätta att fungera som vanligt när själva huvudproduktionsanläggningen bytts ut [på grund av att den var tekniskt föråldrad]" (skäl 27).

— Frågan huruvida investeringarna i koksverket ledde till ett väsentligt förbättrat miljöskydd

107 I det ifrågasatta beslutet (skäl 35) anges att de miljöförbättringar som följde av det andra investeringsprojektet, som anmälades i november 1999, skall jämföras med de miljöförbättringar som följde av det första projektet, som anmälades i mars 1999, och inte med de nivåer som uppmättes före genomförandet av det första projektet. I det ifrågasatta beslutet anges i detta avseende att "[d]e italienska myndigheterna [inte] har ... anmält investeringarnas andra del som ett tillägg till den första anmälan" och att de italienska myndigheterna själva "som utgångspunkt [använt] de utsläppsnivåer som nåtts genom de investeringar som anmälades i mars [1999]". På grundval av

detta ansågs i beslutet att de förbättringar som uppnåtts till följd av det andra stödprojektet inte innebar en väsentlig förbättring, vilket ledde till slutsatsen att de investeringar som anmälts inom ramen för det andra stödprojektet inte kunde beviljas miljöstöd.

108 Detta resonemang stöds inte av de faktiska omständigheterna. Det är felaktigt att säga att de italienska myndigheterna inte anmält den andra delen av investeringarna som ett tillägg till den första delen, med hänsyn till att det första stödprojektet ursprungligen anmälades den 16 mars och åter lades fram den 29 november 1999, tillsammans med det andra stödprojektet. De båda projekten är starkt förbundna. Såväl det första som det andra stödprojektet syftar nämligen till att eliminera utsläppen av kolstoff och rökgas. För att eliminera stoftutsläppen planerades genom de två projekten att nya miljöskyddsanordningar skulle installeras vid beskicksningsvagnarna och matartratten (åtgärd A.4 i det första stödprojektet och åtgärd A.1 i det andra stödprojektet). För att eliminera rökgasutsläppen planerades genom de två projekten att nya miljöskyddsanordningar skulle installeras i anslutning till dörrarna till kokskamrarna (åtgärderna A.6–A.8 i det första stödprojektet och åtgärderna A.3–A.6 i det andra stödprojektet).

109 Som svar på de frågor som ställts av kommissionen den 17 januari 2000 angående de åtgärder som planerades i koksverket inom ramen för det andra stödprojektet uppgav de italienska myndigheterna dessutom, i sin skrivelse av den 15 februari 2000, att "den åtgärd med avseende på koksverket som skall genomföras enligt det aktuella projektet utgör en fortsättning på den åtgärd som anmälts tidigare (nr 145/99)" och att den, även om beslut om denna åtgärd hade fattats i ett senare skede och oberoende av den första åtgärden, har "till syfte att optimera de resultat som uppnåtts inom ramen för de tidigare åtgärderna, genom att ytterligare minska nivåerna av förorening i form av utsläpp som inte kunnat tas om hand". De italienska myndigheterna har likaledes, i sitt yttrande över beslutet att inleda förfarandet, påpekat att "även om de anmälts i två omgångar har miljöinvesteringarna i koksverket därefter genomförts inom ramen för ett enda program, och de resultat i form av utsläppsgränser som skall jämföras med den tidigare situationen,

är följaktligen de som gäller efter genomförandet av den sista investeringen” (skrivelse av den 18 juli 2000).

- 110 Kommissionen kan inte heller i det ifrågasatta beslutet ange att de italienska myndigheterna som utgångspunkt använt de utsläppsnivåer som nåtts genom de investeringar som anmäldes i mars 1999, utan att ta hänsyn till att de italienska myndigheterna, när de gjorde detta, endast lämnade kommissionen de uppgifter som den begärt. De italienska myndigheterna ingav nämligen, i skrivelse av den 15 februari 2000, en tabell med detaljerade uppgifter om de utsläppsnivåer som skulle uppnås för att iaktta de tvingande normerna, nivåerna efter det första projektet och efter det andra projektet, som svar på den begäran kommissionen ställt i sin skrivelse av den 17 januari 2000.
- 111 Det ifrågasatta beslutet är följaktligen bristfälligt motiverat i den mån det häri endast anges att de resultat av investeringarna i form av förbättringar för miljön som uppnåtts genom det andra stödprojektet skall jämföras med de resultat som uppnåtts genom det första projektet och med den situation som förelåg före genomförandet av det första projektet, utan att det anges vilka överväganden som fått kommissionen att gå emot de förklaringar som de italienska myndigheterna lämnat under det administrativa förfarandet.

— Sammanfattning med avseende på koksverket

- 112 Av det ovan anförda framgår att det ifrågasatta beslutet, till den del det avser de investeringar i koksverket som anmäلت av de italienska myndigheterna, är felaktigt av följande skäl.
- 113 För det första är påståendet, att miljöinvesteringarna har genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för

produktionsändamål, felaktigt i fråga om koksverket. De italienska myndigheterna har nämligen inte anmält några produktionstekniska investeringar vad gäller denna anläggning. Påståendet är vidare bristfälligt motiverat i förhållande till kravet i artikel 15 KS, eftersom det inte framgår av det ifrågasatta beslutet på vilken grund investeringarna i koksverket, med hänsyn till de förklaringar som lämnats på denna punkt av de italienska myndigheterna, har kunnat genomföras som en förutsättning för eller en nödvändig följd av renoveringen av produktionsmedlen i masugnen och stålverket eller som en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionen generellt sett.

114 För det andra är påståendet, att de italienska myndigheterna inte har lagt fram några bevis för att visa att miljöinvesteringarna i koksverket berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet, bristfälligt motiverat i förhållande till kravet i artikel 15 KS, eftersom det ifrågasatta beslutet inte innehåller någon granskning av de uppgifter som lämnats i detta avseende av de italienska myndigheterna under det administrativa förfarandet.

115 För det tredje är påståendena, enligt vilka "[det inte har] bevisats att de tidigare anordningarna i praktiken kunde ha använts i den nya produktionsanläggningen" och att "[d]et är ... svårt att hävda att miljöskyddsanordningarna skulle ha kunnat fortsätta att fungera som vanligt när själva huvudproduktionsanläggningen bytts ut [på grund av att den var tekniskt föråldrad]", bristfälligt motiverade i förhållande till kravet i artikel 15 KS, eftersom det i det ifrågasatta beslutet inte anges några skäl för att inte ta hänsyn till de uppgifter som lämnats i detta avseende av de italienska myndigheterna under det administrativa förfarandet.

116 För det fjärde är slutligen påståendet, att resultatet av investeringarna i form av den miljöförbättring som uppnåtts till följd av det andra stödprojektet avseende koksverket skall jämföras med det resultat som uppnåtts genom det första projektet och med den situation som förelåg före genomförandet av det första projektet,

felaktigt eftersom kommissionen inte har angett skälen till att den har ansett det vara nödvändigt att avvika från de uppgifter som lämnats i detta avseende av de italienska myndigheterna under det administrativa förfarandet.

ii) Investeringarna i masugnen och stålverket

- 117 Vad gäller de investeringar som anmälts av de italienska myndigheterna med avseende på masugnen och stålverket, kan sökandens påstående, att kommissionen felaktigt har angett att de italienska myndigheterna inte har lagt fram bevis för att investeringarna berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet, inte godtas.
- 118 Till skillnad från vad som gäller för investeringarna i koksverket, där det inte fanns några nya produktionsmedel, var det absolut nödvändigt att visa att det saknades ekonomiska skäl för investeringarna i miljöskyddsanordningarna i masugnen och stålverket, på grund av de ändringar som företagits med avseende på produktionsmedlen i dessa anläggningar.
- 119 Det är förvisso riktigt att de italienska myndigheterna, liksom i fråga om koksverket, har lämnat uppgifter till kommissionen av vilka det framgår att de nya miljöanordningarna i masugnen och stålverket innebar en förbättring av miljöskyddet. De italienska myndigheternas anmälan av det första stödprojektet den 16 mars och den 29 november 1999 innehöll även en beskrivning av de planerade investeringarna i dessa två anläggningar och en redogörelse för de fördelar som kunde uppnås genom dessa investeringar. Som svar på kommissionens begäran den 19 april 1999, angående nivåerna av utsläpp från de befintliga anläggningarna och de som förväntades uppnås till följd av de planerade åtgärderna i förhållande till gällande

tvingande normer, sammanställde de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 29 november 1999 två tabeller med de detaljerade uppgifter som begärts för masugnen respektive stålverket. Av dessa tabeller framgår att även de befintliga anordningarna i dessa två anläggningar uppfyllde de krav med avseende på utsläppsnivåer som gällde enligt de tvingande normerna och att de nivåer som uppnåtts efter genomförandet av åtgärderna var lägre än dessa. Det expertutlåtande som lagts fram av de italienska myndigheterna innehöll dessutom en undersökning av investeringarna i masugnen och stålverket, för att klargöra förhållandena före och efter genomförandet av åtgärderna, och en utförlig redogörelse för den förbättring som skulle uppnås till följd av de planerade investeringarna i anordningarna i dessa två anläggningar.

- 120 Även om det är riktigt att dessa uppgifter visar sökandens vilja att följa strängare miljönormer och att således bidra till ett väsentligt förbättrat miljöskydd, har de italienska myndigheterna emellertid inte visat att de anmälda investeringarna i masugnen och stålverket berodde på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet och att de inte genomfördes av ekonomiska skäl.
- 121 I beslutet att inleda förfarandet uttryckte kommissionen emellertid klart att den var tveksam till huruvida de investeringar i dessa anläggningar som anmälts var motiverade av miljömässiga eller ekonomiska skäl och att de italienska myndigheterna inte hade lagt fram bevis i detta hänseende.
- 122 Av detta beslut framgick först och främst att det var mycket viktigt att känna till varför investeraren hade beslutat att genomföra dessa investeringar, eftersom bilagan till regelverket för statligt stöd till stålindustrin utslöt investeringar som genomförts av ekonomiska skäl. Av beslutet framgick därefter att en första bedömning av de upplysningar som lämnats gav belägg för slutsatsen att investeringarna genomförts i första hand av ekonomiska skäl.

- 123 I beslutet att inleda förfarandet påpekades även att de italienska myndigheterna inte hade bevisat att investeringarna hade gjorts av miljöskäl och inte av ekonomiska skäl. I detta beslut angavs vidare att de italienska myndigheterna inte hade bevisat att investeraren, i de fall då anordningar eller anläggningar byttes ut, hade fattat ett klart beslut att välja att iaktta högre normer som krävde ytterligare investeringar och att det således hade varit möjligt att uppfylla de gällande normerna till lägre kostnad.
- 124 De italienska myndigheterna bemötte de förbehåll som uttryckts i beslutet att inleda förfarandet genom skrivelse av den 18 juli 2000, i vilken de endast bekräftade att de investeringar i masugnens och stålverkets anordningar som anmälts genomfördes av miljömässiga och inte av ekonomiska skäl, utan att lämna ytterligare förklaringar eller förete någon bevisning till stöd för detta påstående.
- 125 De italienska myndigheterna har gjort gällande att det "av det ovanstående klart framgår att den plan för miljöinvesteringar som anmälts genomförts i syfte att uppnå ett väsentligt förbättrat miljöskydd, oberoende av de investeringar som genomförts för produktionsändamål" och att det "av det ovanstående framgår att bolaget Lucchini har beslutat sig för att iaktta en väsentligt högre miljöskyddsnivå, oberoende av de produktionstekniska investeringarna, vilka uppfyllde gällande utsläppsnormer utan att det krävdes några investeringar i form av miljöskyddssystem, och att alla de investeringar som anmälts således skall betraktas som ytterligare investeringar".
- 126 Dessa svar har inte åtföljts av kompletterande uppgifter för att visa att det fanns en billigare lösning och att företaget således hade fattat ett klart beslut om att iaktta

högre normer som krävde ytterligare investeringar. Under sådana omständigheter kan sådana påståenden inte undanröja den tvekan som uttryckts av kommissionen, i beslutet att inleda förfarandet, till att de investeringar i de två aktuella anläggningarna som anmälts genomförts av miljömässiga skäl och inte av ekonomiska skäl.

127 Vad beträffar frågan huruvida de befintliga miljöskyddsanordningarna hade kunnat användas tillsammans med de nya produktionsmedlen, framgår av det ifrågasatta beslutet att de italienska myndigheterna inte har lagt fram några bevis till stöd för påståendet att de gamla miljöskyddsanordningarna i praktiken kunde ha använts i de nya produktionsanläggningarna, eftersom dessa anordningar inte var föråldrade och hade kunnat användas även i fortsättningen i de nya produktionsanläggningarna och ändå uppfyllt miljökraven (skälen 25 och 26).

128 Av det ifrågasatta beslutet framgår, i linje med detta, för det första, att de italienska myndigheternas påstående i detta avseende är än mindre trovärdigt som det, med tanke på anläggningarnas ålder (de är från 1971 respektive 1978), är svårt att hävda att miljöskyddsanordningarna kunde ha behållits i de nya produktionsanläggningarna, för det andra, att det i expertutlåtandet anges att miljöskyddsanordningarna har en livslängd som är lika lång som fabriken livslängd, varav anordningarna utgör en del, och, för det tredje, att det, mot bakgrund av behovet att byta ut produktionsmedlen på grund av att de var föråldrade, är svårt att hävda att de härtill hörande miljöskyddsanordningarna hade kunnat fortsätta att fungera som vanligt (skäl 27).

129 Om de gamla miljöskyddsanordningarna i masugnen och stålverket emellertid hade kunnat användas tillsammans med de nya produktionsmedlen och om de således

hade kunnat uppfylla gällande tvingande normer; skulle de anmälda investeringarna bero på ett beslut som fattats helt fritt av företaget för att förbättra miljöskyddet, eftersom det nödvändigtvis skulle röra sig om ytterligare investeringar som skulle göra det möjligt att iakttä ännu högre miljönormer än gällande tvingande normer, vilka uppfylldes redan med de gamla anordningarna. Det skall emellertid påpekas att de italienska myndigheterna inte företett någon som helst bevisning för sitt påstående att de gamla miljöskyddsanordningarna i masugnen och stålverket kunde fungera tillsammans med de nya produktionsmedlen i dessa anläggningar. Under dessa omständigheter var kommissionen inte skyldig att lämna någon ytterligare motivering i denna fråga.

130 Slutligen, vad beträffar sökandens invändning att kommissionens bedömning, att de anmälda investeringarna i masugnen och stålverket inte var stödberättigande, är bristfälligt motiverad, gäller enligt rättspraxis avseende artikel 253 EG, vilken är tillämplig på artikel 15 KS, att den motivering som krävs enligt denna sistnämnda artikel skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den viktiga åtgärden och domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 15 KS inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågasatta området (se, analogt, domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63, och av den 11 september 2003 i mål C-197/99 P, Belgien mot kommissionen, REG 2003, s. I-8461, punkt 72).

131 Det framgår emellertid av det ovan angivna innehållet i beslutet att inleda förfarandet att kommissionen på ett detaljerat sätt har redogjort för sin tvekan angående de investeringar som genomförts i masugnen och stålverket. Mot bakgrund av att de italienska myndigheterna inte har lämnat några förklaringar, har kommissionen således haft fog för att i det ifrågasatta beslutet slå fast att de italienska myndigheterna inte har bevisat att investeringarna i masugnen och

stålverket utförts i syfte att skydda miljön. Eftersom Italien hade bevisbördan var det tillräckligt att konstatera denna brist på förklaringar i det ifrågasatta beslutet.

- 132 Invändningen att det ifrågasatta beslutet var bristfälligt motiverat med avseende på kommissionens bedömning att de anmälda investeringarna i masugnen och stålverket inte var stödberättigande, kan således inte godtas.

- 133 Följaktligen är det ifrågasatta beslutet inte felaktigt i den mån det häri anges att de italienska myndigheterna inte har lämnat någon bevisning till stöd för påståendet att de investeringar som utförts med avseende på miljöskyddsanordningarna i masugnen och stålverket berodde på ett beslut som fattats helt fritt av sökanden för att förbättra miljöskyddet och i den mån det konstateras att de anmälda stöden på grund härav inte kan godkännas.

d) Sammanfattning med avseende på den andra grunden

- 134 Av vad som anförts ovan framgår, vad gäller miljöinvesteringarna i masugnen och stålverket, och trots att det i det ifrågasatta beslutet felaktigt anges att dessa investeringar var nödvändiga på grund av att fabriken var belägen i ett tätbefolkat område, att de italienska myndigheternas underlåtenhet att lägga fram någon bevisning för att det stödmottagande företaget helt fritt fattat ett beslut om att

förbättra miljön innebär att det fanns fog för att i det ifrågasatta beslutet dra slutsatsen att de anmälda investeringarna rörande dessa två anläggningar inte berättigade till stöd till miljöskyddsåtgärder.

135 Däremot, vad beträffar miljöinvesteringarna rörande koksverket, är det ifrågasatta beslutet bristfälligt motiverat och delvis felaktigt.

136 Av detta följer att talan skall bifallas på den andra grunden i den del den avser koksverket och ogillas i den del den avser masugnen och stålverket.

C — Den tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de villkor som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser för att stöden skall vara förenliga med den gemensamma marknaden inte var uppfyllda, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda, bristande motivering och en motsägelse i den motivering som lämnats i det ifrågasatta beslutet

137 Inom ramen för den tredje grunden har sökanden ifrågasatt dels huruvida det fanns fog för de bedömningar som framgår av skälen 30–32 i det ifrågasatta beslutet och som återges i tredje meningen av skäl 39, dels motiveringen till dessa, och härvid gjort gällande att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, en felaktig fördelning av bevisbördan, ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, en bristfällig motivering och en motsägelse i motiveringen.

138 Förstainstansrätten påpekar i detta hänseende att det i skäl 39 i det ifrågasatta beslutet konstateras att de stöd som anmälts av de italienska myndigheterna inte uppfyller de olika villkor som uppställs i gällande lagregler, på grund av dels att "[d]e kostnader som anmälts ... inte enbart [utgör] ytterligare kostnader som är nödvändiga för att förbättra miljöskyddet", dels att "[a]lla kostnadsbesparingar ... inte [har] dragits av". Kommissionen har vidare i skäl 32 angett att "de investeringskostnader som anmälts av de italienska myndigheterna inte endast hänför sig till miljöskyddsåtgärder" och att "[k]ostnaden för anordningar som kan användas för produktionsändamål ... inte [har] dragits av proportionellt". Denna bedömning syftar på skälen 30 och 31 i det ifrågasatta beslutet, i vilka kommissionen bemöter argument som framförts av de italienska myndigheterna i sitt yttrande över beslutet att inleda förfarandet.

139 Eftersom förstainstansrätten inte godtar de argument som sökanden har anfört till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet till den del det avser stöd till åtgärder rörande masugnen och stålverket, kan inte heller de invändningar sökanden har gjort gällande inom ramen för den tredje grunden avseende dessa två anläggningar godtas. Det förhållandet att kommissionen haft fog för sin slutsats, i skälen 25–29 i det ifrågasatta beslutet, att investeringarna i stålverket och masugnen inte berättigade till stöd till miljöskyddsåtgärder, räcker nämligen för att dra slutsatsen att talan inte kan bifallas med avseende på dessa två anläggningar, utan att det är nödvändigt att pröva de argument som gjorts gällande inom ramen för den tredje grunden.

140 Däremot har förstainstansrätten, vad gäller det stöd som rör koksverket, funnit att det fanns fog för den andra grunden, i och med att det ifrågasatta beslutet var felaktigt på flera punkter och bristfälligt motiverat på andra. Under dessa omständigheter finner förstainstansrätten att kommissionen inte på goda grunder, av de skäl som angetts i det ifrågasatta beslutet och som analyserats inom ramen för

den andra grunden, kan anse att de miljöinvesteringar som anmälts av de italienska myndigheterna rörande koksverket inte var berättigade till miljöstödd.

- 141 Under dessa omständigheter kan förstainstansrätten inte undersöka innehållet i den tredje grunden och frågan huruvida de italienska myndigheterna har dragit gränsen mellan de kostnader som är hänförliga till produktionstekniska investeringar och de som är hänförliga till miljöinvesteringar på ett riktigt sätt. Denna gränsdragning kan nämligen inte göras förrän efter det att kommissionen har analyserat huruvida det stöd som rör koksverket kan godkännas med beaktande av de konstateranden som gjorts av förstainstansrätten i denna dom och efter det att kommissionen, mot bakgrund av vad som anges ovan i punkt 107 och följande punkter, har avgjort om detta stöd kan leda till att miljöskyddet förbättras väsentligt.
- 142 Följaktligen, för att ge parterna möjlighet att utreda konsekvenserna av den ogiltigförklaring som meddelats inom ramen för den andra grunden, och således att återuppta förfarandet i det skede då felaktigheten uppstod, det vill säga att återuppta undersökningen av miljöinvesteringarna rörande koksverket, finner förstainstansrätten att det saknas anledning att pröva de argument som parterna har gjort gällande inom ramen för den tredje grunden med avseende på gränsdragningen mellan kostnader för produktionsändamål och kostnader för miljöåtgärder, vilken förutsätter att det aktuella stödet faktiskt har haft ett miljömässigt syfte i den mening som avses i bilagan till regelverket och i riktlinjerna. Kommissionen kan således reda ut frågetecknen angående huruvida det stöd som rör koksverket kan godkännas och, i förekommande fall, anmoda de italienska myndigheterna att dra ifrån de kostnader som påverkar produktionen.
- 143 Av vad anförts ovan framgår att de argument som har lagts fram inom ramen för den tredje grunden inte kan godtas vad gäller masugnen och stålverket, eftersom det förhållandet att kommissionen har haft fog för sin bedömning, i skälen 25–29 i det ifrågasatta beslutet, att stöden rörande dessa anläggningar inte kan godkännas utgör

tillräcklig grund för att finna att det ifrågasatta beslutet är lagenligt på denna punkt. Det saknas vidare anledning att pröva den tredje grunden med avseende på koksverket, mot bakgrund av de konsekvenser den ogiltigförklaring förstainstansrätten har meddelat inom ramen för den andra grunden har för granskningen av det stöd som rör denna anläggning.

D — Motiveringen av det ifrågasatta beslutet vad gäller storleken på det stöd som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden

144 Förstainstansrätten påpekar att avsaknad av, eller bristfällig, motivering innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 33 KS och utgör tvingande rätt, som gemenskapsdomstolarna skall pröva ex officio (se, analogt, domstolens dom av den 20 februari 1997 i mål C-166/95 P, kommissionen mot Daffix, REG 1997, s. I-983, punkt 24, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 67, samt förstainstansrättens dom av den 21 mars 2001 i mål T-206/99, Métropole télévision mot kommissionen, REG 2001, s. II-1057, punkt 43, och av den 22 juni 2005 i mål T-102/03, CIS mot kommissionen, REG 2005, s. II-2357, punkt 46).

145 Förstainstansrätten erinrar även om att det följer av fast rättspraxis att det av motiveringen av ett individuellt beslut som går en enskild emot klart och tydligt skall framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (se, analogt, domarna i de ovannämnda målen kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63, Métropole télévision mot kommissionen, punkt 44, och CIS mot kommissionen, punkt 47).

146 I det ifrågasatta beslutet anges, i skäl 39, att "[d]et stöd till Lucchini ... som ... anmält [s] och som gäller koksverket, stålverket och masugnen, på totalt 13,5 miljarder

italienska lire, [inte kan] godkännas som miljöstödd, eftersom de italienska myndigheterna inte har visat att investeringarna inte har genomförts av ekonomiska skäl". Denna slutsats följer av skäl 29 i det ifrågasatta beslutet, i vilket kommissionen har påpekat att den, "när det gäller de huvudsakliga skälen bakom de investeringar som gjorts ... i koksverket, stålverket och masugnen, anser ... att de italienska myndigheterna inte har visat att företaget klart beslutat att genomföra investeringarna av miljöskäl, vilket krävs enligt bilagan till [regelverket]".

- 147 Det framgår emellertid av beslutet att inleda förfarandet (punkten med rubriken "Beskrivning av stödet") och av skäl 6 i det ifrågasatta beslutet att de investeringar som gjorts av sökanden och som anmälts såsom berättigande till miljöstödd, vilka avser ett totalt belopp om 190,9 miljarder ITL och för vilka ett stöd på 13,5 miljarder ITL har begärts (således en stödnivå på 7 procent), omfattar följande fyra anläggningar; koksverket, stålverket, masugnen samt vatten- och avloppssystemet.
- 148 Eftersom skälen 29 och 39 i det ifrågasatta beslutet inte avser vatten- och avloppsanläggningen och det inte framgår av någon uppgift i det ifrågasatta beslutet på vilket sätt det statliga stöd som avser denna anläggning är oförenligt med den gemensamma marknaden, finner förstainstansrätten att det ifrågasatta beslutet är bristfälligt motiverat med hänsyn till artikel 15 KS till den del det avser storleken på det stöd som har förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden i artikel 1 i det ifrågasatta beslutet.
- 149 Det framgår av beslutet att inleda förfarandet (punkten med rubriken "Beskrivning av stödet") att kostnaden för de investeringar som avser vatten- och avloppssystemet uppgick till 19,7 miljarder ITL och att det stöd som begärts för denna anläggning följaktligen uppgick till 1,38 miljarder ITL.

150 Följaktligen skall artikel 1 i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras till den del beloppet 1,38 miljarder ITL, motsvarande anmälda investeringar rörande vatten- och avloppssystemet, inkluderas i det statliga stöd till förmån för sökanden som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

E — *Sammanfattning*

151 Det följer av vad som anförts ovan att talan inte kan vinna bifall till den del den avser miljöinvesteringarna i masugnen och i stålverket.

152 Förstainstansrätten har, vad gäller det stöd som avser koksverket, bifallit talan på den andra grunden, vilket innebär att det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras till den del det rör miljöinvesteringar i koksverket.

153 Det ifrågasatta beslutet skall även ogiltigförklaras till den del det avser miljöinvesteringar avseende vatten- och avloppssystemet, eftersom det inte framgår av någon uppgift i beslutet på vilket sätt det statliga stöd som avser denna anläggning är oförenligt med den gemensamma marknaden.

154 Artikel 1 i det ifrågasatta beslutet skall följaktligen ogiltigförklaras till den del beloppet 2,7 miljarder ITL, motsvarande anmälda miljöinvesteringar i koksverket,

och beloppet 1,38 miljarder ITL, motsvarande anmälda miljöinvesteringar rörande vatten- och avloppssystemet, inkluderas i det statliga stöd till förmån för sökanden som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

Rättegångskostnader

- 155 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan dock förstainstansrätten, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera parten skall bära sin kostnad.
- 156 I förevarande fall har talan delvis bifallits. Förstainstansrätten anser att det med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall är skäligt att vardera parten skall bära hälften av rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut 2001/466/EKSG av den 21 december 2000 om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för

stålföretagen Lucchini SpA och Siderpotenza SpA ogiltigförklaras till den del beloppen 2,7 miljarder ITL (1,396 miljoner euro) och 1,38 miljarder ITL (713 550 euro), motsvarande miljöinvesteringar som anmälts av de italienska myndigheterna avseende koksverket respektive vatten- och avloppssystemet, inkluderas i det statliga stöd som beviljats Lucchini SpA och som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära hälften av rättegångskostnaderna.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 19 september 2006.

E. Coulon

P. Lindh

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 2881
A — Regelverket för stöd till stålindustrin	II - 2882
B — Riktlinjer för miljöstöd	II - 2884
C — Bilagan till regelverket	II - 2886
Bakgrund	II - 2888
A — Anmälningar av investeringar som gjorts av produktionstekniska skäl	II - 2889
B — Anmälningar av investeringsprojekt som gjorts av miljöskäl	II - 2889
C — Beslutet att inleda det granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 6.5 i regelverket och yttrandet från de italienska myndigheterna	II - 2891
D — Det ifrågasatta beslutet	II - 2892
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 2893
Rättslig bedömning	II - 2896
A — Den första grunden: Missuppfattning avseende vilka bestämmelser som är tillämpliga i förevarande fall och åsidosättande av principen om god förvaltningssed	II - 2896
1. Parternas argument	II - 2896
2. Förstainstansrättens bedömning	II - 2899
B — Den andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de anmälda stöden inte kunde godkännas, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda och bristande motivering	II - 2904
1. Parternas argument	II - 2904
	II - 2937

2. Förstainstansrättens bedömning	II - 2909
a) Inledande anmärkningar	II - 2909
b) Huruvida de anmälda miljöinvesteringarna var avsedda att möjliggöra företagets fortsatta verksamhet med tanke på att det var beläget inom ett tätbefolkat område	II - 2912
c) Huruvida investeringarna för miljöskydd har genomförts därför att de var en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål, de bevis som lagts fram av de italienska myndigheterna och huruvida en billigare lösning var möjlig	II - 2913
i) Investeringarna i koksverket	II - 2913
— Huruvida investeringarna i koksverket genomfördes som en förutsättning för eller en följd av investeringar som behövdes för produktionsändamål	II - 2913
— De bevis som lagts fram av de italienska myndigheterna	II - 2916
— Förekomsten av en billigare lösning	II - 2918
— Frågan huruvida investeringarna i koksverket ledde till ett väsentligt förbättrat miljöskydd	II - 2919
— Sammanfattning med avseende på koksverket	II - 2921
ii) Investeringarna i masugnen och stålverket	II - 2923
d) Sammanfattning med avseende på den andra grunden	II - 2928
C — Den tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning när den ansåg att de villkor som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser för att stöden skall vara förenliga med den gemensamma marknaden inte var uppfyllda, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, tillämpning av omvänd bevisbörda, bristande motivering och en motsägelse i den motivering som lämnats i det ifrågasatta beslutet	II - 2929
D — Motiveringen av det ifrågasatta beslutet vad gäller storleken på det stöd som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden	II - 2932
E — Sammanfattning	II - 2934
Rättegångskostnader	II - 2935